

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **P. D.**, narozen X,
trvalým pobytem X,
doručovací adresa X,
t.č. X,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 7. 4. 2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- I. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná odňala žalobci invalidní důchod, protože lékař Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město dospěl k závěru, že došlo k postupnému zlepšení stavu žalobce a pokles žalobcovy pracovní schopnosti dosáhl 15 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

35 %.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, v nichž poukázal na své přetrvávající zdravotní potíže (zejména páteře), které zůstaly beze změny, a proto neodůvodňovaly odnětí invalidního důchodu. Žalovaná námitky zamítla a své předchozí rozhodnutí potvrdila. V námitkovém řízení nechala vypracovat posudek svým lékařem. Z něho vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl E (Dorzopatie a spondylopatie), položku 1b (Bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének s lehkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 10–20 %. Přesnou míru poklesu pracovní schopnosti žalobce určil lékař žalované ve výši 15 %, tedy ve středu rozpětí, které zvolil s přihlédnutím k žalobcově profesi i charakteru jeho postižení zahrnujícímu gonartrózu.
3. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou, v níž rozepsal svá jednotlivá onemocnění a namítl, že nebyl v rámci posudkového řízení vyšetřen. Podkladový posudek hodnotil žalobce jako vadný. Žalobce rovněž požadoval náhradu „za morální a psychickou újmu“ a zaplacení zdravotního a sociálního pojištění.
4. Ve vyjádření žalovaná odkázala na posudek lékaře, který považovala za úplný, celistvý a přesvědčivý. Zároveň navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 15 %, a proto se v jeho případě nejedná o invaliditu podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Invalidita zanikla ke dni 10. 12. 2019, tj. ke dni projednání lékařem okresní správy sociálního zabezpečení. Posudková komise u žalobce shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola XIII, oddíl E, položka 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení citovaná vyhláška stanovuje rozmezí od 10 do 20 %. Zařazením do příslušné kapitoly, oddílu a položky se posudková komise shodlase žalovanou. Podobně shoda platila při určení stupně a data zániku invalidity. Žalobce nemohl být při jednání posudkové komise vyšetřen, neboť s k němu bez omluvy nedostavil. Zdravotní dokumentace sama o sobě představovala dostatečný podklad pro projednání komisí.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se úplně vypořádal s námitkami žalobce, je z něj i patrné, že **lékaři hodnotí stav žalobce jako zlepšený oproti době, kdy byl shledán invalidním**. Posudek také popsal okruh pracovních činností podle fyzické námahy, jež žalobce zvládne vykonat: práce fyzicky lehčí, bez manipulace s těžkými břemeny.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvalé kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pracovní schopnosti žalobce poklesla o 15 %, což podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění neodpovídá invaliditě v žádném stupni. Zánik invalidity byl dán ke dni 10. 12. 2019.
13. Z posudku posudkové komise i předchozích posudků lékařů okresní a České správy sociálního zabezpečení je také zřejmé, že **jeden z problémů (možná ten hlavní) spočívá v tom, že s žalobcem je velmi obtížná komunikace. Opakovaně totiž nepřebírá poštu, mění doručovací adresy a nedokládá zprávy odborných lékařů**. I samotným posudkovým lékařům tedy ztěžuje jejich činnost. Obtížné doručování ostatně nastalo i v řízení před soudem, neboť doručovací adresu si žalobce zvolil na poště v Rudné u Prahy, ze strany soudu byl nadstandardně a opakovaně telefonicky kontaktován, aniž by to přineslo zlepšení v úspěšnosti doručování.
14. Namítal-li žalobce, že nebyl vyšetřen a posudkoví lékaři jeho zdravotní stav hodnotili pouze „od stolu“ z lékařských zpráv, nezpůsobuje to nezákonnost napadeného rozhodnutí. Specifické postavení posudkových komisí spočívá právě v tom, že jsou nadány odbornou kompetencí v oblasti posudkového lékařství, což znamená, že jsou schopny z medicínského hlediska komplexně posoudit zdravotní stav účastníka řízení, neomezují se jen na některé lékařské obory. Jsou tedy způsobilé hodnotit zdravotní stav účastníků řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

práve na základě odborných lékařských zpráv. K tomu posudková komise výslovně uvedla svůj odborný názor, že předložené podklady stačí pro posouzení. Osobního vyšetření před posudkovou komisí tedy nebylo třeba. Žalobce jej ostatně ani neumožnil, protože se k jednání komise nedostavil.

15. Pokud tedy žalobce setrvá na názoru, že jeho stav odpovídá invaliditě, měl by si obstarat dostatek odborných lékařských zpráv, zejména z neurologie, přebírat poštu a celkově spolupracovat s posudkovými lékaři.
16. Z uvedených důvodů nedošlo k vadám v řízení před žalovanou a její rozhodnutí č. j. 700 424 1860-44091-HS ze dne 7. 4. 2020 je v souladu se zákonem. Soud proto žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované náhrada nákladů nenáleží. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 23. dubna 2021

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce